

ORSSZEM JANKÓ

Felelős szerkesztő: MOLNÁR JENŐ Művész-főmunkatárs GÁSPÁR ANTAL

Budapest, március 14.

6. (3020) szám

Ötvenkilencedik évfolyam — 1926

A genfi hotelben

Walko: Miért nem alszol már, Pista?

Bethlen: Nyugtalan vagyok. Folyton az jár a fejemben, hogy tudjuk majd visszafizetni azt a nagy kölcsönt...

Walko: Tudod mit? ... Menj át a szomszéd szobába, mondd meg ezt Briandnak, akkor majd — ő nem tud aludni.

Ára 5000 korona

Fölvonulások 1926 tavaszán

Jelentés a Kamaraszínházból

Ami tilos

Ami szabad

Ha némelyik politikus olyan alacsony lenne, mint a jelleme, cylinderben sétálna az ágy alatt.

MIMIKRI

vagy:

Pongrác mester feltámadása

ZSIRKAY JÁNOSVAL

a címszerepben.

Rövid előszó:

A mimikri (angol szó: *mimicry* = hozzá hasonulás) főként azokat a kis állatkákat jellemzi, akik — hogy tehetetlenségükben védekezni tudjanak — a környezetük színét veszik föl. Ha vörös a környezet, akkor ők is vörösök, ha fehér a környezet, ők is fehérek, ha zöld a környezet (— aminthogy ma az —), ők is zöldek.

Tönödések

Seiffensteiner Salamontul

O gráf Bethlen miniszterelnök őréság, volohányszor nad bajok vonnok és neki Genévebe küll menni o népszüvetségi társjalásokra, megbízni szokott o Vass excellencet oz üvé hejjettesítéssel. Errül jofja nekem ezembe o Nüte Balg, oki ed szép verüféngyes napon tonálkozza mogát tüle oz ösmerüssel, az Iczig Nimmersattal o franceja Rivierán. „Nü, hal-lod, — mondja elsudálkozva o Nimmersatt o Balgnak, — hát te ittend élsz ezen o drága heljen, mikor mindenki tod, hodj o csüd szélin állsz!?” O Nüte Balg ledjintelt o kezivel és mondott: „Omüta ed gondviselüt vettem oz üzletbe, azüta nincsen semmi bajom se nem.” — Hod-hod gondviselü? ... Mi ledjen az?” — „Todod, oz edj ember, okinek küll minden héten legolább százmilliónt elüteremteni és ü kapja az üsszeg otán tíz percentel.” Mire a Nimmersatt: „Nü és hodjan oz o te gondviselüd elüteremt hetenkint ozt o százmilliónt?” — „Hát éppen ez oz ü gondja!” — felelt mosologva o Nüte. — O gráf Bethlentül o Vass excellenc o gondviselü és mig ü távol von, o miniszterelnükheljettes őréságnak küll megteremteni o küzeleti békességt és o társadajlomi rendet. Hod mibül és hodjan? ... Nü, hát ez éppen az ü gondja!

Bizemos fajvédü őréságok, okik nadjon szimpatizálták eleinte o frankomisitással, fülfrissítik nekem oz emlékezetbe ed régi anekdotomat. Edszer o Szimche meg o Hersch üsseülték kártyázni o rabbi-val. Játék elejin be küllött tenni mind o héromnak ed-ed florint. Betette o Szimche, betette o Hersch, sak o rabbi nem betette. Nad zavarba volták o Szimche meg o Hersch, mert o pap új mogát vesseite, mintha ü is betett volna. Hát hod valami módon neki todtára odják o feledékenységt, edjik o másikkal látszúlagosan üssevesselt. „Te még nem betettél az ed florint!” — kojebált o Szimche. „Kikérek mogomnak, — felelt o Hersch, — én betettem, te nem betetted!” És szó követte o szót, hajba kopták ed a mássol, o rabbi pedig nem okort belüle semmi célzást se nem érteni, edj ideig sak hallgatott, oztán odanyúlt oz edjik florinhoz és mondott: „Hodha tik idj vesszetek, én mindenesetre kihúzóom az enyim florint.” — Cince-conce: mikor o fojvédü őréságok láták, hodj egészen o bürtünig küllene szolidárisnok lenni o frankosokkal, jorsan kihúzták az üvék betétjít, omi persze nem pénz volt, mertük nem olejan balekok, mint o princ Windischgrätz, hanem saksopán volta ed kis püetikai támogatás.

A „Chevra” kapujára

Sok júd disznót győz!

O frankbotrángy kezdetin, mikor o kor-mángy kinos heljzetbe volta, beszélték arrul, hodj oz excellenc gráf Bethlen hajlandú elejteni ed-két minisztert oz oppozición kedviért. Oszposz o Simse Hintergrund, oki edszer ed borzasztó nad viharba tonálta mogát az erdü küzepibe. Nadjon megijedt, nem todta hová meneküljön, hát fül okort mászni ed fára. De oz erdüben supa fiotol fák volták, omik nem elbirták edj embert. O Simse ekkor fülfoházkodott: „Te nadj Isten, most segíts meg, hod fülmászni todjak és én adok o te tiszteletedre három csomó jertyát o templomnak.” Evvel elkezdett mászni, de mikor látott, hodj oz ágak sak éppen hod hajolják, de nem letürnek, idj szólt: „Hodha egészen füljutok o fa tetejire... akkor... akkor két csomó jertyát adok.” És mászta tovább, onélkül, hod volomi baj türtént volna. Még edj ág és fünt von o fa tetejin. „Segíts fül odáig, nadj Isten — kiáltott — és én akkor... ed csomó jertyát adok.” Ebbe o pillonotba jütt edj erüs szélroham, oz ág nadjot recsente és o Simse lebökta o magosbul. Mikor lent o fülün mogát tapogatta, keservesen felnyögte: „Mért tetted ezt velem, nadj Isten?... Hátha mégis megadtam volna o három csomót!” — O Bethlen gráf is igért eleinte o liberálisoknak három tárcát, oztán kétüt, késübb már sak edjet... és mostan már edjetlenedjet se nem. Sakhodj oz excellencleben onnyiba okosabb volt még o Hintergrundnál is, hodj ü bülcsen bevárt, amíg o vihar elvonulta o feje fülütt.

Parlamenti pletyka

A parlament folyosóján az egyik mág-náshoz, aki igen erős beszédét mondott a frankügyben, odalép egy liberális kép-viselő:

— Na, öregem, ha most a te őseid ott a menyországban hallották ezt a beszé-det, biztosan így szólnak: Micsoda *bechóved* leszármazottunk van nekünk!

A mágnás szemrebbenés nélkül hall-gatja a bizalmaskodó megjegyzést, aztán így szól:

— Kérlek, én zsidóul csak ezt az egy szót tudom: *azeszpónem!*

Azzal sarkon fordult és tovább ment.

Modern zene

Egy ismert kabaré-zeneszerző beállít a direktorhoz:

— Hah, micsoda szemét idő van odakint!...

— Apropos: szemét, — mondja a di- rektor — nem komponált valami újat?

A NAGY SZEREP

A *Maskará*-ban, Bánffy Miklós gróf darabjában Szegheő Endre játsza *Héj- jas* Iván szerepét. Ugy halljuk, Héjjas tiltakozott ez ellen, mert mint mondja, ezt a szerepet ő már régen — *eljátszotta*.

Fajvédő-kaland

Egy ismert fajvédő képviselő a mult napokban bepólyázott kézzel jelent meg a parlamentben.

— Mi történt veled? — kérdezte egyik képviselőtársa. — Talán valami baleset ért?

— Dehogy, — hangzott a válasz — semmi az egész. Csak ahogy az éjszaka hazamentem, *ráléptek a ke- zemre...*

Csókolni való anyósvicce

A férj táviratot kap az asszony- tól, aki vidékre utazott a nagy- beteg mamához. A telegram így szól:

Mama meghalt, holnap temetjük.

A férj a térdére csap:

— Ujjjé, hogy fogok én hol- nap sírni!

A pesti revű

vagy: az új műfaj és a régi műfajtalanság

A karmester (felsőg): Mutass még valamit, az Istenért!... Hiszen tudod, hogy az a revű címe: »Nézzé meg az ember!«

CSODABOGÁR

Szerző! Szerző!

Március 9-én szép és fényes sikerű zenetörténeti hangverseny volt a Nemzeti Zenedében. A többi közt bemutat- ták Jannequin szerzeményét, „Metz os- tromát“. A kinyomtatott műsor az elő- adott zenemű szövegének magyar fordí- tásával is kedveskedett. Hogy minél szé- lesebb körben váljon ismertté a remek- mű, itt közlünk belőle néhány markáns részletet:

„Föl, föl! rohanj föl.
A fejet kevélyen föl.
A hajad is álljon
Haragodban égnek.
Most mutasd meg francia,
De most a virtust.
Feszüljön ám minden kis idegünk.
Forg a szemed,
Csikorg a fogad, szorítsad.
Üzd rémületbe, szorongásba

Minden harci felünk,
Már ezen rohammal.
Im, akinek Mars fia vezeti seregünk.
Rajta, rohanj!
Rajta! szerelj!
Lándzsa, dzsida, gerely!
A vén Plutó nyelje bőszi kebelébe
Azt, aki kardunk alól
Félre lohol,
Nyelje bé a pokoll!
Döbentsétek az ellenfélt!
Jól bele a sánca tráfálj.

Minden omol, nagyrohamunk ha jó.
Nagy hadi fél öklünk, az oda dönget,
Hogy nem győződ majd érezni Erönket,
Sokkal is jobban, mintsem sejténéd.
Visszafelé keress hírt, más hazába,
Csak az idő vesztegeted hiába.
Csúfosan fogsz te innen futni meg.
Fel spanyolok, hadd szóljon ostromunk!
Legyen egy kis csetepaté!”

A „műfordító“ nevét egyelőre homály fedí. Mi azonban tapsolva szólítjuk a nyilvánosság fénye elé: Szerző! Szerző!

IRODALMI SZEMLE

Költészettan Pintér Jenő-módra

Pintér Jenő tankerületi főigazgató és irodalmi atyáur legújabb könyvében, a *Magyar irodalom történeté*-ben kimutatja, hogy modern lírikusaink fabatkát sem érnek, kivéve — Petőfit. Petőfit, akinek költészetét követniök kellett volna az úgynevezett modern költőknek is, ha rendesebb pozíciót akarnak betölteni. Milyen utólrhetetlen például Petőfi „Befordultam a konyhára” című verse! — mondja Pintér tanár úr. — Ilyen témakörben kellett volna a moderneknek is mozogniok. Pintér tanár úr szíves engedelmevel bemutatjuk, hogy illeszkedtek volna be modern költőink ebbe a témakörbe. Hogy dolgozta volna fel a „Befordultam a konyhára” című Petőfi-verset például

ADY ENDRE:

*Én a konyhák rokona vagyok,
Szeretem ott bolond pipámat
Meggyujtani daccal, ha rámjön
A bánat.*

*Befordulok ilyenkor vágyón
Konyhákba, hol vígaszos vígság
Sztíja pipám s odébb áll az
Elethívság.*

*Szeretem a konyhaszagokat,
Rosszrament rétest a sütőbe,
Lédát, amint süt-főz fehér
Kötőbe.*

*Szeretek ilyenkor betérni
Szortyogó, szüz pipával számba,
S hogy a pipa kialszik búsan:
Ki bánja?*

Vagy hogy dolgozta volna ki ugyan-
ezt a feladatot

BABITS MIHÁLY:

*Lenn a csöndes alvilágba'
Befordultam a konyhába:
Aspodélos, nagykirály,
Hadd gyujtom meg bús pipám.*

*Antikmivű pipám szortyog,
Aspodélos halkán hortyog
Bamba, bús álomba mélyen...
Lány libben a lázas éjben.*

*Karján könnyű kancsó kuncog,
Alvilági círmos cincog.
Barna éjbe, bágyadt kéjbe
Megszólítom őt és mér' ne?*

*Szólok hozzá, ő rám pillant,
Szeme pogány kéjre villant,
S pipámon, mit tartott szájam,
Ket oidalt csurgott a nyálam.*

Avagy könyörgöm alássan, kezét csó-
kolom, teszem azt, hogy a drága

SZÉP ERNŐ:

*Mikor én kisfiú voltam,
Konyhába be nem fordultam
Mert én kérem, azt nem szoktam,
Azt nem szoktam, azt nem szoktam,
Cselednőkkel nem játszottam.*

*Kis pipám se volt még akkor,
(Kisfiúnál ez még nagy sor),
Aztal én még nem ismertem,
Nem ismertem, nem ismertem,
Meg hát kérem, nem is mertem.*

*De azóta felserdültem
S egy nagy konyhába kerültem.
És bár volt ott bögre, tányér,
Bögre, tányér, bögre, tányér,
Sírni kezdtem a mamámér'.*

*Közben eltört a pipám is,
Meg hazajött a papám is,
Felni kezdtem, hogy kikapok,
Hogy kikapok, hogy kikapok,
De jött dadám s megszoztatott.*

Végezetül: lássuk, mit művelt volna a
pipa-témával

KOSZTOLÁNYI DEZSŐ:

*Azon az éjjel
Az órák össze-vissza vertek,
Azon az éjjel
Éreztem, pipám vadul serceg,
Azon az éjjel
Oly sápadt volt a hold sugára,
Azon az éjjel
Befordultam a bús konyhára.
Azon az éjjel
Oly furcsát és 'egyeset köptem,
Azon az éjjel
A bánat kullogott mögöttem.
Azon az éjjel,
Hűgom a tűznél úgy didergett,
Azon az éjjel.
Az idő, jaj, oly lassan pergett.
Azon az éjjel,
Amely még ma is úgy megrémít,
Azon az éjjel
Tudtam, hogy valami történik,
Azon az éjjel...
A csendbe, melybe misem moccan
Azon az éjjel
A pipám egy utolsó szottyant.*

(-eszfer-)

Német vice

— Tudja, mi lett a maga ellopott
aranyórájából?

— Nem én! Mi van vele?

— Árva gyerek lett belőle. *Sie wird
jetzt von fremden Leuten aufgezogen.*

Földrajzórán

TANÍTÓ: Ki tudja megmondani,
hogy hívják azt a bort, amely a Vezuv
alján lévő szőlőből való... onnét, ahol
a forró láva felgyülemlik?...

(Mindenki hallgat. Egyszerre csak fel-
ugrik —)

MÖRICKA: Forralt bor, tanító úr.

Én vagyok, az aranyozó...

Elszigázva tér be késő este az
utazó a kis vidéki város egyetlen szál-
lójába. Szobát kér és rögtön lefekszik.
A szomszéd szobából turbékolás hallik.
Nászutas pár... A holtrafáradt utazót
félálomból riasztja föl az új menyecske
hangja:

— Samu, Samukám, be tudnának ara-
nyozni...

A szerencsétlen most már nem tud el-
aludni. És ahogy félórahosszat vergődik,
egyre hallja a boldog asszonyka gögí-
cselését:

— Samukám, drágám, be tudnának
aranyozni...

Most már vége szakad a türelemnek.
kiugrik az ágyból, magára rántja a fel-
öltőjét és bekopog a szomszéd ajtón.

— Ki az? — kérdi riadtan a me-
nyecske.

— Én vagyok, kérem, az aranyozó...
hogy egyszer már végre csönd legyen!...

Meinl
főzelékkonzerv,
gyümölcsíz és kompót

elsőrangú és olcsó

Postacsomagosztály:
IX., Dandár-utca 15.

BORSSZEM JANKÓ A SZÍNHÁZBAN

Sok a Jóbból...

— Hallottad, hogy a rendőrség egy nagy tömeget oszlatott föl a Fővárosi Operettszínház előtt.

— Ugyan kérlek...

— De ha mondom! Az igazgatók akartak bemenni.

A „Fészek”-ben

— Igaz, hogy megint merényletet követtek el a Fővárosi Operettszínház ellen?

— No ne!...

— De igen. Mindenki azt mondja, hogy lóttek a revünek.

Visszhang a kulisszák közt

ÉN: Mire kíváncsi a revü után Pest-, Tólna- és Szabolcsmegye?

A VISSZHANG: ... Szabolcs megye-e?

AZ ÜLTÖZŐBEN

— Olvastad, hogy Fedák Sárinak még három hétig nem szabad beszélni?

— És énekelni?

Tarján — Vár

Párbeszéd a Fővárosi Operettszínház egyik öltözőjében.

— Te, láttad a Révai-Lexikon legújabb kötetét?

— Igen. Tarján-nal kezdődik és Vár az utolsó címszó.

— Na és tudod, mit jelent ez? Azt, hogy Tarján vár, de Blumenthal nem vár.

IRODALOM

— Felolvasás. Zsirkay János, a „Pongrác mester” kamara-építője új háromfelvonásos tragédiát írt, amelyet az illusztris szerző maga fog a Sörház-uccai klubban felolvasni. A felolvasást Bánffy Miklós előadása vezeti be ezen a címen: „Az őszinte humor és a titkos humor.” Hunorokat és fajmagorokat szívesen látnak.

INGYEN KÜLDÖM

legújabb árjegyzékemet komplett detektoros RÁDIÓ-készülék K 230 000 K HOLSTEIN ZSIGMOND ELEKTRO-TECHNIKAI és RÁDIÓVÁLLALATA V. Akadémia-u. 1. (Főkapitányság mellett)

1. Briand banditaságnak nevezte a frankhamisitást. Hallatlan, már ez a Briand is gyanúsítja a „megértő” fajvédőket. Különben nem beszélne Zsilinszky Banditaságról.

2. Milyen ravasz diplomata a francia miniszterelnök. Nem mondott egy erős szót sem, csak éppen példát mutatott Bethlennek, hogyan kell megbukni, anélkül, hogy az ember megbukjon.

3. Németországnak a népszövetségi tanácsba való fölvételét, úgy látszik, s p a n y o l -viasszal pecsételik meg. És ehhez vígan dudál Costa elnök, a portugál. Hiába nyúltak a franciák a lengyelek hóna alá, — búsulhat a lengyel hóna állapotján.

4. Micsoda? Bethlenék Genfben a Hótel Bergucs-be szálltak?... Talán csak nem az Erguer-Berguer mellett akarnak ők is tüntetni?

5. Tizenöt kitért zsidó írta alá a Csernoch-féle manifesztációt, köztük Weiss Fülöp bankvezér is. Nem hiába mondja a „Szózat”: der Fülöp weiss etwas!

6. A frankhamisitó bandában herceg volt a primás. Most, hogy meglegyen az egyensúly, a becsületes magyarok élén ott a hercegprimás.

7. Sanyaró Vendel nyögése: Milyen jó nekem, hogy egyáltalán nem vacsorázok. Most legalább nem macerálhat a rendőrség, hogy mit halottam a frankhamisitásról a vacsorán.

8. Mindig szerencsés fiú volt ez a Friedrich Pista. Mennyit fog megspórolni ezután!... Az ő narancsalátás vacsoráját ezentúl mindenki meg fogja köszönni, de nem kér belőle.

9. Mint utólag kiderült, a híres Friedrich-vacsorán egy fogással több volt, mint amennyit föltálatk. Ezt a fogást a rendőrség főzte ki.

10. A Vígyszínházban mágnásműkedvelők díszelődásra készülnek. Ugy halljuk, a nézőtérre özönlő zsidó kormányfőtanácsosokat Salm Hermann gróf személyesen fogja fölhúzni — sikerült mókáival.

Uj zenei műszo

Az Operaház karmesterei szobájába a múlt héten egy ifjú hölgy állított be:

— Tessék kipróbálni a hangomat.

— Most nem érek rá, — mondta a karmester, aki éppen Gyenge Annussal, a kitünő Anne Roselle-vel vett át egy partitúrát.

— Hallgassa meg, karmester úr, — protegálta a nőt Gyenge Annus.

— Hát tessék.

A nő énekelni kezd. Mikor befejezte, kíváncsian kérdi:

— Na, milyen a hangom?

— Kicsit... Roselle, — felelt a karmester, megértő pillantást váltva Gyenge Annussal.

Mikor a vőnek van igaza...

FELESÉG: Most a legokosabban tenékd, ha elmennél a mamához és szépen bocsánatot kérnél tőle...

FÉRJ: De mikor kiderült, hogy nekem van igazam!...

FELESÉG: Akkor a te helyedben én még virágot és zserbót is vinnék...

Fölösleges szorgalom

FOGHÁZÓR: Miért került maga ide?

FOGOLY: Mert a műhelyből hazavittem a munkámat.

FOGHÁZÓR: No hallja, hiszen ezért jutalmat érdemelt volna.

FOGOLY: Az lehet, de tetszik tudni, én gyémántköszörűs vagyok.

LEVENTEI KARDOSS MÓR: — Ez egy darab? Ez egy „bolondság”? Ez a „Maskara”... Mikor írta ezt egentlich a Bánffy Miklós? Amikor külügyminiszter volt?

DR. STEINITZ GYULA: Akkor más bolondságokat csinált.

LEVENTEI KARDOSS MORNÉ: Kérlek, Morisz, mikor szokol már le erről a tiszteletlenségről a magas arisztokrácia iránt?

KARDOSS: Amikor abbahagyják nekem a színdarabírást. Egy mágnás ne írjon darabot, egy mágnás ne utánozza nekem azokat a franciákat és ha már herceg, akkor utánozza a francia frankot vagy legyen igazi Herczeg, de ne ugorjon be „A híd”-ről a „Majomszínház”-ba.

KARDOSSNÉ: Gott, mennyi az esprit benned máma! Hol jártál megint?

DR. STEINITZ: Bizonyosan a revűben... Két fölvonás között ott nagyon sok szellemességet mondanak.

KARDOSSNÉ: Nézze meg az ember, hogy megjött ezeknek a hangjuk!...

KARDOSS: Hja, nem lehet mindenki revű-primadonna. Mondd csak, Renée, milyen rokonságban van ez a „Maskara” az „Arcok és álarok”-kal?

KARDOSSNÉ: Amilyenben egy gazdasági főtanácsos van Árpád apánkkal... Nähmlich a „Maskará”-ban csupa élő embert látunk és úgy néznek ki, nebbich, mint a halottak, — a Heltai darabjában pedig magát a Halált láttuk, de az legalább élt.

DR. STEINITZ: Olyan finoman nünaszírozott, méltóságos, hogy még az az Ignotus is megnyalná utána a pennáját.

KARDOSSNÉ: Mit gondol maga, Steinitz?... Vagyok én egy Bethlen, akinek minden mondása után tapsolni kell?

Mondja csak, a Somlai igazán a Károlyi Mihályt játssza?... Na és nem fogja a Bánffy bebeszélni magának, hogy ez a bukás Károlynak szól?... Nini, a Papp Jolán!... Egészen a Hatvany Lili.

DR. STEINITZ: Kinek a Papp, kinek a Zadravetz.

KARDOSS: Te Papp Jancsi, — már megint poentot löttél... AjvÉ, most jött ki a Szegő. Ő a Héjjas Iván. Renée, én megyek...

KARDOSSNÉ: Ne izgulj, Ez a Szegő a mi Bé-listára tett vallásunk híve.

KARDOSS: Bah! Egy zsidó Héjjas?!... Mégis csak egy szemtelenség így rám ijeszteni... Torkig vagyok evvel a „bolondság”-gal, én a pénzemért egy igazi Héjjust akarok.

DR. STEINITZ: Akkor rezerválj magadnak egy helyet a Vigszínház mágnás-előadására. Ott a Salm gróf személyesen fog föllépni. Még a függönyt is — ő búzza fel.

KARDOSSNÉ: Hja, wie der Salm ist, so denkt er.

KARDOSS: Ahogy ez a Renaissance-darab kinéz, biztos, hogy meghozza Bánffynak a külügyi röneszanszát.

DR. STEINITZ: Ugy érted, Morisz bátyám, hogy külföldön is előadják a darabját?

KARDOSS: Au contraire! Attól félek, hogy ezután a zajos bukás után újra a genfi Maskara-bálban fog a Niki gróf föllépni.

KARDOSSNÉ: Morisz, te csak ne avatkozz a külügyekbe. Tanulj attól a Walkó-tól! És most menjünk a „Dr. Szabó Juci”-hoz... Mit einem Wort': jó darabot mégis csak egy unsereiner destruktív tud konstruálni.

Molnár Jenő

Az ágrólszakadt

BIRÓ: Vádlott, mi az apja neve?

VADLOTT: Nincs apám.

BIRÓ: Mi az anyja neve?

VADLOTT: Nincs anyám.

BIRÓ: Na hallja, minden embernek van anyja!

VADLOTT: Kérem, nekem nincs se apám, se anyám.

BIRÓ (a jegyzőhöz): Akkor talán írja azt a jegyzőkönyvbe, hogy „self made man”.

Kisgazdák egymás közt

— Hej, de ravasz politikus ez a Bethlen! Ő van pácban és mégis Briandnak kellett lemondani.

Vasárnapi zsákmány

KOCAVADÁSZ: Miféle vad az, amit az előbb lőttem?

ERDESZ: Éppen most tudtam meg. Nagy Péter a neve.

Si non e vero...

Egységspárti körökben beszélik:

Genfben való elutazása előtt valahogyan az az álhir terjedt el Bethlen István grófról, hogy egészségi állapota súlyosan megrendült. A miniszterelnök föléhez is eljutott a dolog, éppen akkor, amikor a helyettesének, Vass Józsefnek adta át a hivatali teendőket. Bethlen abbahagyta a munkát és mosolyogva fordult Vass Józsefhez:

— Kérlek, Józsi, aztán majd nyugtalanítsd meg a Klébit, hogy hál' Isten, egészen jól érzem magam.

Az ASSZONY: Megpukkadok... sehohse találok a kamrakulcsot. Igazán megnézhetnéd, hátha a hajadban van...

A bubifrizura idején

MAMA: Szent Isten! A kicsike hajtűt nyelt!...

SZOBALÁNY: Sose izguljon a nagysága, hiszen manapság már nincs szükség hajtüre...

Müteremben

GRÓFNŐ: Ah mester, micsoda színek... Csodálatosak... Oh, ha magammal vihetném!...

A FESTŐ: Éppenséggel nincs kizárva grófnő, hiszen a — palettámon ül.

Beszéljünk billiárdnyelven!

Az „Ujság” egyik számában olvassuk:

„Continak, a francia billiárdisták büszkeségének budapesti vendégszereplése óriási masszélőkésekkel vitte előre a magyar billiárd további fejlődését”.

Ez már döfködi! Nem holmi ócska ujságírói frazeológia, hanem egyenesen a tudósítás anyagából merített szakszerű és plasztikus hasonlat: masszélőkés. Nem is értjük, miért hanyagolják el a lapok a billiárd-stilust. Milyen jól föl lehetne ezt használni az egész vonalon. Például Bethlen István politikai állásfoglalásáról írva, mely tömören jellemezné a helyzetet ez a mondat:

„Bethlen a franküggyel egy eddig még soha nem látott kontrafal-sot adott a magyar politikának!”

„Eckhardt mai beszédében direkt szériát csinált a recuza löketekben”.

Ez se lenne rossz:

„Schieber! — kiáltották a szocialisták, amit azonban a szónok egy erélyes nachschieberrel visszautasított”.

Vagy ez:

„Nadosyék a francia detektivekkel szemben különféle buzerákkal élnek”.

Milyen finom hasonlat lenne:

„Hogy a frankhamisítók mily nagy rutinnal rendelkeznek, arra jellemző, hogy játszi könnyűséggel csinálták a legmagasabb szériákat is.”

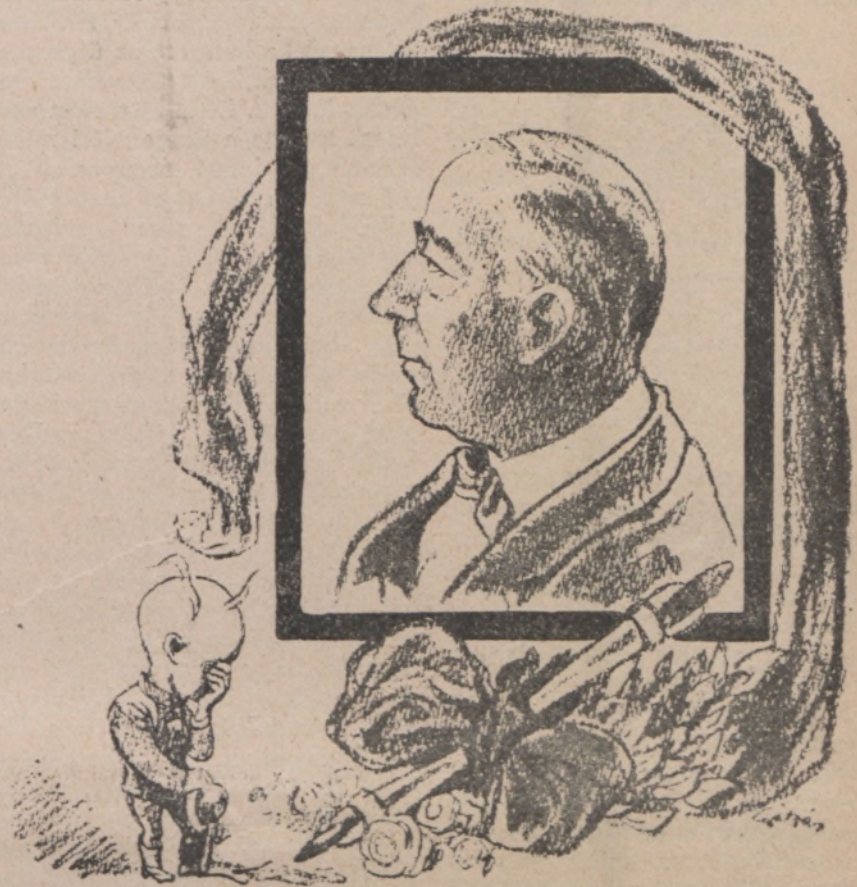
Végül egy dörgedelmes vezércikkbe szinte belepasszolna:

„Most már csak Bethlen Istvánon mulik, hogy megtudja-e csinálni a tisztát”.

— Vajjon jó-e nagyurakkal egy tából narancssalátát enni?

Bér Dezső a Műcsarnokban

A Borsszem Jankó feledhetetlen rajzolóművészenek, a magyar karikatura uttörő mesterének posthumus-kiállítását a Magyar Képzőművészeti Társulat tavaszi tárlatán a műértő közönség és a kritika osztatlan elismeréssel fogadta. Ebből az alkalomból közöljük Gáspár Antal rajzolóművészenek azt a megkapó művét, amely közvetlenül a mi drága barátunk, volt művészeti szerkesztőnk korai halála után készült.

INDISZKRÉT KÉRDÉS BÁNFFY MIKLÓSHOZ?

— Ugyan kérem, mért hagyta ki Excellenciád a „Maskara” alakjai közül azt a Mészáros Gyulát?... Hiszen mint Szerzőséged legjobban tudja, ő is a hazaffiság maskarájában hamisított szokott. Vagy talán kauciót tett le megint valaki, hogy ebből a „bolondság”-ból is szabaduljon?...

Ha így megy tovább...

Fiatal bűnös áll a bíró előtt.

— Maga azt állítja, hogy ez az első esete... Mivel tudja ezt bizonyítani?

— Hogy mivel?... Tessék csak megfontolni, hogy még naplót se vezettem, annyira kezdő vagyok.

A Kereskedelmi Csarnokban

— Mit szólsz ehhez a nagy vasárnapi készenléthez?

— Na hallod, megszoktuk már... Mink hétköznap is készen vagyunk.

Az operettszínpadon

— Te, miért vették vissza szegény Szokolai Olitól a „Szívaukcio” című dalt?

— Tudja a direkcio!... Talán azért, mert hamisak voltak a szokolai.

Órák

— Hallotta, hogy a Róth órai megvannak számlálva?

— Hogyan? Olyan nagy beteg?
— Dehogy! Leltárt csinált az órásüzletében.

Mihaszna András

m. kir. rendőr szemlélődései

Van itt ész, de annyi, hogy gyalog már el se bírom, azér hát lóhátra ültem a mult vasárnap, oszt úgy hordoztam körül az én édös jó eszömet a szélkesfeővárosban. Móg is juhászodtak túlle a cucilisták, az anár-miskák móg a többi dezsrugtivok, de úgy, hogy még a görbe óruk hőgye se láccott ki a zsiros kalapjuk alul. Mógmondtam előre az országos főkapitány urnak, — vagy mit is beszélek, hássen az most tartós fogházi szabacságon van — a belügyminiszter úr üegzisztenciájának, hogy rögvést eltakarodik az uccáru az a sok tüntetves, mihellest oda-állok az éréllemmel móg a tapéntóm-mal. Az én szabadnapomnak ugyan lüttek, de legalább mógélvezhettem a szép márciusi napot az Andrassy-úton, oszt mógmutattam a rázongó zsványoknak, hogy az uccán csak azt szabad tönni, amit én parancsolok. Ha túllem függne, még azt is előírnám, hogy csak a szép fiatal naccságáknak szabad térgyig meztélláb jární, a közélkölcsiség ne-vibe még annak is szömet hunynék, ha esős időbe csipőig rántaná fül a szöméremfogó szoknyájukat, mert-hogy az ijjen dógokba magam is ribeláris vónék. Ettül az izgatástul úgy se löhet mán fogyatkozás az elkölcsökbe, legfőjebb szaporodás a népbe.

A Vági komonista elvtárs legényei közül vagy négy cutatot csip-tem fülön, mikor a nasszajú Fényes László nagyságos úr ódalán fenyegették az állami közhatalmat móg a

magos népjobbleti miniszteriumot. Tizenkét tüntetvest rögvést ki is toroncótam, merhogy se lakásuk, se foglalkozásuk, se pénzük. Ha aztán túl vannak a határon, az ű gondjuk, hogy lakásuk, foglalkozásuk móg pénzük lögyön. Ettül mán nem az én fejem fáj, de a népjobbleti miniszteriumé se, a'mmá bizonyos.

Hogy így végeztem a szélsőbali-mihályokkal, mondok, szétnézök egy kicsit a frankos gaztetvesök közt is. Hátha mögszaporodtak, amiúta a Bethlen főminiszter uraság abba a népszöveccségi zsidó bótba mönt friss pénzér. Merhogy rondszerint ojjankor gazoskodnak móg lengedöznek kifelé, amikor a legfőbb gazda a genfi izrahelitákkal alkudozik. Hát, hála az én híros tudományomnak, a frankosok nem löttek többen, de úri tanu annyi van itt, mint nyáron a poloska az őrszobába. Az a hosszú rendőrgrof vagy micsoda, a Paravicsini űméltósága aszonta, hogy aszongya: néki delogál begyünni hozzám, hijjába nó-gatta még a feótanácsos úr is. Mondok: nem ojjan alacsony az én szobám szemöldökfája, hogy a magos vigyázógrófi uraság ne férne be rajta, móg aztán le is hajulhatna egy kicsit a rendőri tekintéll előtt, mer az úgy dukál.

Mikor a sarki Mózsival beszélek crrül a dologru, aszongya nékem: „Tuggya, biztos úr, az ijjesmire jó mendása van a zsidónak. Eccer egy zsidó vizitbe mönt a másik zsidó-hoz. Kicsit alacsony vót az ajtó, hát a vendég nagyon mélyen meghajolt, oszt görnyedt háttal, alázatoskodva

— És ha meggondolom, hogy vannak ostoba emberek, akik ezt dróttalan telefontnak mondják...

állított be a derék szomszédjához. Aszongya neki a vendéglátó: Móric, ne csináld magadat ijjen kicsinek, hiszen te nem vagy ojjan nagy.” Végighallgattam az okos beszédöt, de mögkérdeztem: osztán hogy gyün ez a zsidó a Paravicsini likörgrófhhoz? Azt feleli a betyár: „Hát a maga hejjibe, biztos úr, én is aszontam vóna neki, amit az a bizonyos zsidó: csak tessék bátran begyünni méltóságos úr, nem köll ojjan mélyen meghajolni, hiszen a méltóságos úr nem is ojjan nagy, mint hiszi”. Hű, a kirilejszumát, gondútam, ennek a huncut Mózsinak még nálam is több esze van. Pedig ez nagy szó!

Azt móg a kis kélpes ujságomba óvasom, hogy a francos miniszterelnök, a Briand nagyságos úr lemondott. No, mondok, aki másnak vermet ás... Merhogy arra számított a Briand tekintetös úr, hogy a Bethlen űszentenciája fog lemondani. Hát-rább az agarakkal, mondok, egy magyar gróf tán mégis csak több, mint egy Briand tisztölt úr. Nem is lössz addig bántódása néki, amíg én vigyázok a rönrdre, móg a véresszajú Jemoklata, cucilista képviselőkre. Ami pedig azt illeti, tisztöltetem én a párizsországi rendőrséget, ha csak ennyire tud vigyázni a maga Bethlenre, akit ott Briandnak hívnak. Briandrás legyen a nevem, ne Mihaszna András, ha én nem szödném ráncba azokat a francos kirengöket! Ehhez persze az kéne, hogy a Bethlen grófi uraság elengedjön éngem az állami szögálatbul. Mán pedig akkor — ahogy én ösmerem űtet — inkább a Kléberberger móg a Rakódcy miniszter urakat engedné ki... hogy soha vissza ne gyűjjenek.

Öreg vakom, kend is azt hiszi tán, hogy a közröndet támogatja ott a falnál. Akárcsak a kormánypárt, aki azt gondójja magáru, hogy a Bethlen úr támaszkodik, pedig éppen hogy fordítva: ű támaszkodik a Bethlenre. Gyerünk csak, majd möglátja kend, hogy a fal azér nem dül össze. MÉR? Mer rönrdnek muszáj lönni!

Szent István Porter Sör a Polgári Serfözde kiváló különlegessége

Id. Hombár Mihály védőbeszédeiből

Tek. Tisztességtelen Versenybíróság!
Igaz ugyan, hogy védencem, a budapesti napilapok úgynevezett humor-rovatának vezetői a *Borsszem Jankó* régi évfolyamaiból puskázzák ki a vicceket, amely eljárással nem csupán nevezett lapot mint legismertebb humorforrást, hanem a büntetendő cselekmény tényálladékát is kimerítik, mégis fölmentésüket kérem, mert hiszen védencemet a legnemesebb intenció vezeti, az tudnillik, hogy a *Borsszem Jankó*t a saját adomáinak és vicceinek ismétlésében ravaszul megakadályozván, azt friss termelésre ösztökélik. Ezzel pedig fölbecsülhetetlen szolgálatot tesznek az oly savanyúra szanált magyar kedélynek.

Tek. Tisztességtelen Versenybíróság!
Igaz ugyan, hogy védencem, *Karpelesz*

Áron utánozta *Léb Pinkász* némely üzleti fogását, főleg abban, hogy a boltjában vásárló cselédleányokat ő is megcsipkedte és apró ajándékokkal kedveskedett nekik, — kérem azonban figyelembe venni, hogy ebből az utánnyomásból *Léb Pinkász*ra kár nem származott, mert védencem a verseny határait túl nem lépte, sőt amennyiben a bíróság elrendelné a versenyt *Karpelesz* és *Léb* között, kiderülne, hogy a tíz évvel idősebb *Karpelesz* a versenyben föltétlenül alul maradna. Kérem erre vonatkozólag *Karpelesz Áron* feleségének eskü alatt való kihallgatását és védencem fölmentését.

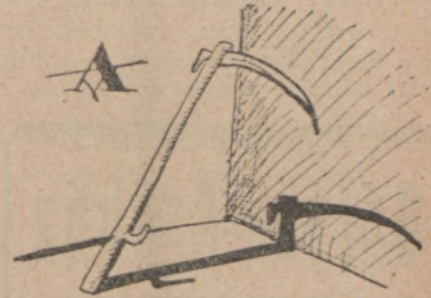
Tek. Szójárásbíróság! Igaz ugyan, hogy védencem, *Kádár Lehel* következetesen „bütyök-tatá“-nak és „bütykös lábú“-nak nevezi *Vázsonyi Vilmos* képviselőt, ne méltóztassék azonban szem elől téveszteni azt a kifinomult fajvédelmi érzékre valló nobilitást, hogy védencem a kormányozható népharag bölcs levezetése végett használja csupán az említett epithetonokat, mert ha — tesztem azt — „prütyök-tatá“-nak vagy „fütykös lábú“-nak nevezné *Vázsonyit*, ama bizonyos okos bolondok, a *Vannayak* és társai megint odaprütykölnének vagy fütykösükkel odafelelőtlenkednének neki. Védencemet tapintatáért és józan elrelátásáért tehát inkább elismerés, mint büntetés illeti. Kérem fölmentését!

Frank és hulló falevél

Kedves Borsszem Jankó! A nyugati pályaúdvár ruhatárából kiváltott bőröndben a 6674 darab hamis ezerfrankos között egy hulló falevelet is találtak. Kijelentem, hogy sem a hamis ezerfrankosoknak, sem a „hulló falevél“-nek nem én vagyok a szerzője.

Zerkovitz Béla

Képrejtvény

A megfejtők értékes könyvjutalomban részesülnek.

A *Borsszem Jankó* 28-iki számában megjelent rébusz megfejtése: „*Kulya, kulya tarka, se füle, se farka*“. A megfejtők közül *Kovács István* (Budapest, Hernád-utca 24.) kap jutalmat.

Nyitva 5-ig
reggel 5

KÉK EGÉR

TERÉZ-KÖRUT 15.

COLA-JAZZ-ATRAKCIÓ
INTIM MULATÓ
TÁNC

Világító üvegparkett
Belépő díj nincs
Telefon: T. 62-70.

A Magyar Tőzsde Club
étterme
nyilvánosság részére megnyílt
TÁNC

Nagyvező-utca 22-24. (Bejárat a *Renaissance Színház* kapuja mellett) *Fodor Imre* vendéglős

RÁDIÓ-

anyagok gyári árban

Dénes Testvérek

Elektrotechnikai és Fémáru gyár Rt.
Budapest, VI., Teréz-körut 26.

Amputáltaknak megváltás

az A. A. Marks-féle amerikai
gummilábfejese
mű láb
a legtökéletesebb.

Törés kizárva. Zajtalan, puha
és kényelmes járás. 10-15 évi
tartósság mellett.

Magyarországi egyedüli gyártója
SZIKLA D. orvosi műszergyáros
Budapest, VI. L., Rákóczi-ut 19.
(Uránia színház mellett)
Telefon: József 121-15.

Kérjen prospektust!

Ezüst evőkészletek speciális üzlete!

Budapest, IV., Múzeum-körut 11.

ZONGORÁK

DEHMAL- NÁL

VII., RAKÓCZI-ÚT 19
TEL.: JÓZSEF 121-04

Zálogcédulákat

hiváltak. Ékszereket, briliánsokat
bárkinél drágábban vesz

Székely Emil Budapest, VII., Király-utca 51.
(Teréz-templommal szemben) Telefon.

A nyugati pályaudvar ruhatárában

A RUHATAROS: Uraságodnak nagyon nehéz a bőröndje.

AZ UTAS: Na és? ... Mit tartozik az magára?

A RUHATAROS: Tetszik tudni, a hamis ezerfrankosok óta, amiket itt találtak ...

AZ UTAS: Haha! ... Hamis frankok? ... Hát mi vagyok én? Egy herceg? Egy országos főkapitány? Egy tábori püspök? Egy postatakarékpénztári vezérigazgató? Vegye tudomásul, én olyan szegény vagyok, hogy — még valódi ezerfrankjaim sincsenek.

Gólya-Áruház

olesó árajánlata:

Japone selyem 95 cm. széles	68 ezer
Crep de chine nehéz minőség	125 „
Müselyem, nehéz minőség	65 „
Bafiszt sifon	25 „
Lepedőgyolcs, tartós minőség	43 „
Damasz étkészlet 9 szalvétával	250 „
Schroll sifon, reklámár	22 „
Tricof kelme 10 cm. sz. tiszta gyapjú	150 „
Lenvászon förlőruha	18 „
Törülköző	18 „

Gólya-Áruház

VI., Király-u. és Nagymező-u. sarok
IV., Vámház-körút és Kalvin-tér sarok

Perzsaszőnyegek

legjobb minőségben legolcsóbban **Pardó Camhi, Párisi ucca három**

A BORSSZEM JANKÓ

előfizetési árai:

Egész évre	240.000 K
Félévre	125.000 „
Negyedévre	65.000 „

Kiadóhivatal: V., Balaton-u. 2.

Aki Berlinben is Veidt —

és Budapesten is — fejt

THEATRALIA

— Mi ujság a színházakban? —

* *Maskara.* Kisbán Miklós rendkívül érdekes és hatásos háromfelvonásos boldonsága tölti be a Renaissance-Színház műsorát. A főszerepeket Somlai Artur, Papp Jolán, Székely Lujza, Szeghő, Hoykó, Sugár, Gózon és Pethes Sándor játsszák.

* *Nézz meg az ember!* A Fővárosi Operettszínház énekes-táncos revükomédiája, Biller Irénnel, Sarkadi Aladárral, Békeffy Lászlóval és a szenzációs artista-mutatványokkal, a legélvezetesebb estéket szerzi a közönségnek.

* *A csókos asszony.* Egész Budapest a Városi Színház rendkívüli operettsikeréről beszél. Egész Budapest Zerkovitz Béla dalait éneкли. „A csókos asszony” szenzációi: Somogyi Nusi Mistinguette-toalettje, Honthy Hanna, Hegedüs Gyula, Sziklai Kornél, Kabos Gyula és Horti Sándor játéka. Fialat lányok hófehér operettje „A csókos asszony”.

* *Ezüstlakodalom.* Paul Géraldy remekműve, az Ezüstlakodalom, hosszabb pihentetés után, csütörtökön kerül színre a Vigaszínházban. A premier óriási sikerének főosztályosai, Varsányi Irén, Gombaszögi Frida, Kürti József, Dénes György játsszák ezúttal is a főszerepeket. Susanne szerepében Lengyel Gizi lép fel.

BORSSZEM JANKÓ

üzenetei

A *Borsszem Jankó jelen számát szerdán, március 10-én zártuk le. Kéziratok és rajzok a szerkesztő címére (Budapest, VI., Mozsár ucca 9) küldendők.*

Hmv. 1. Nehánya alapötletnek bevált. 2. Az ottani mozgalmakkal nem lehet időelőtt foglalkozni. Udv.! — Rn. Rajz- és klisétechnikai okok késleltették mult-heti pontos megjelenésünket. Az akaratlan késedelmet friss kedvvel és ha lehet, még több vidámsággal pótoljuk. — Frank. A hamis értékek klasszikusan szomorú korában jólesik egy igazi értéket látnunk, különösen a tömeges francia imitáció után (ideértve a Windischgrätz-féle valutát is). Most jelent meg a Franklin-Társulat kiadásában a Thibaut-féle francia-magyar és magyar-francia szótár, dr. Kováts S. János gondos átdolgozásában. A híres „Dictionnaire”-nek ez a második kiadása teljesen elüt az elsőtől: sokkal gazdagabb, áttekinthetőbb, praktikusabb. Főleg iskolai célokat szolgál az új kiadás, de francia művek olvasása közben is mindenki jó hasznát látja. A vaskos könyv kiállítása mintaszere. — MAC(esz)-bajnok. Húsvéti vicceit már most beküldheti. A rideg északi humortól óvjuk. Akkor már inkább „pészachi” humort! — Krs. Mint vice-mestert ezennel a Bé-listára tesszük. — L-vai. Igaz, hogy önt a párbajra is — a korcsmából hívták ki? — Öregúr. Olvassa el doktor Voronoff világhírű könyvét, a „Megfiatalítás”-t. Élvezetes magyar átdolgozásban most jelent meg dr. Nemes Nagy Zoltán, az ismert szexuálpárológus tollából. Akkor talán nem azt izenjük a vicceire, amit most vagyunk kénytelenek, hogy „ilyen fiatalok”. — Juv. A Borsszem Jankó alakjait és rovatait szerkesztőnk írja. — L. Gy. (Szobathely.) Közel jár a perzsi-flázshoz, de még nem egészen találó. Lássuk a folytatást! — Radius. Elmés. — P. K. (Sárvár.) Jaj, kérem, nagyon komplikált az eset. — G. B. és P. J. Három-négy bevált, a többi részint közismert, részint gyenge. A jók jönnek.

Több levélről a jövő számban.

PERZSA, SMYRNA

és nyírott szőnyeget veszünk és csekély haszonnal eladjuk. **Antikárt rt.** (Igazdátó Sternberg Z. J.) VII., Dob-ucca 31. Kazinczy uccai saroküzlet. Tel.: J. 103-68

Felelős szerkesztő és kiadó:
Molnár Jenő

Laptulajdonos:

Borsszem Jankó Lapkiadó R.T.
Szerkesztőség: VI., Mozsár ucca 9.
(Telefon: T. 33—24.)

Kiadóhivatal: V., Balaton ucca 2.
(Telefon: T. 105—22.)

Fővárosi nyomda r.st.

Felelős-üzemvezető: Duchon J.

— Hallotta Mici, hogy a Kelemen fakir lett?

— Ugyan, menjen már... Tegnap volt a Krausz Jucival az esküvője!

— Azért mondom... Élve eltemetve!

BIZTOS SIKER

Egyik ismert fővárosi művésznőket a napokban elvette a barátja, akihez már négy éve benső viszony fűzi.

— Ez a házasság lesz a művésznő leg-sikeresebb premicrje — mondta valaki a Fészek-ben.

— Miért?

— Na hallod, már négy éve folynak belőle a — próbák.

A raffinált Windischgrätz

Kedves Borsszem Jankó! Schultz Artur, a bankógyártó, azt mondta vallo-másában, hogy ő olyan eljárást talált ki, amely teljesen lehetetlenné teszi a bank-jegyék utánzását. Ahá, most már tudom, mért alkalmazta őt Windischgrätz her-ceg a frankhamisító vállalatnál. Hogy, aztán ne tudják utánozni a — hamis frankokat. Tisztelettel Hoch M.

Oda igen, de vissza? ...

Két liberális lap riportere találkozik a villamoson.

— Mért nem váltasz retúr-jegyét? — kérdezi az egyik.

— Kérlek, a Vázsonyi Vilmos merény-lőjéhez megyek interjút csinálni. Talán nem is kerül rá a sor, hogy visszajöjjenk...

II. SZENT PÁL

Ez a vice Nagyváradon született.

— Hallottad? A román trónörökös fölvette a II. Szent Pál nevet.

— Miért?

— Mert ő is otthagya az oláhokat.

BORSSZEM JANKÓ - KABARÉ

A balga szüz

Birodalma egy kis manikűrös asztal,
Mely ha úgy akarja, sokakat vigasztal
A férfiak közül, akik odajárnak
És manikűr közben mani-kurizálnak.
A szavuk csábító, de ő azt nem hallja,
Kár ígéret, kérés s mindenféle tűz...
Hallga csak, hallga,
A balga szüz.

Nem nyughat a bóktól sem este, se reggel
De ő nem törődik a vendégsereggel.
S bár a férfiaknak szíve izzó kattan,
Ez az ő részéről mégis viszonzatlan.
Érdeklükben nem tesz egy lépést se balra,
Mivel hogy úgy mondjam, tisztességet üz
Hallga csak, hallga,
A balga szüz.

Mint vendég járt hozzá mindenféle
[szerzet,
Am privát eredményt egyikük sem

[szerzett.
És amíg ellentállt pénznek és beszédnek,
Bedőlt az egyszerű kis fodrász segédnek.
Amor nyila elér mindnyájunkat egyszer
És a szerelemben a segéd is mester.
És a szép szüz, aki szerepel e dalba',
Hallga csak, hallga,
Most már csak balga.

HESZ FERENC

Rendnek kell lenni!

Kedves Borsszem Jankó! Volt nekünk egy kedves öreg tanárunk, Szvaratkónak hívták, hogy az isten áldja meg haló po-rában is. A jó professor rendkívül szí-gorú volt a rendtartásban és mikor tem-plomba mentünk, erélyes szóval figyel-meztetett, hogy „padok szerint”, vagyis szép sorjában vonuljunk ki. Máskor is, ha el kellett hagyni az osztálytermet, felhangzott a kemény kommandó: „Pa-dok szerint!” Mikor aztán érettségi után elbúcsúzott tőlünk, megható beszédét így fejezte be:

— És most az Ég vezéreljen titeket, fiaim, menjetek az Ur nevében, de pa-dok szerint!

ARANYKÖPÉSEK

A női harisnyán a szemek nemcsak le-szaladnak, hanem fel is szaladnak.

A gyermeket és a női lefektetik, ha csintalankodik.
(K. E.)

— Oh Róza, miért nem vagy te is egy olyan fakir? ...

— Na hallod! ... És miért?

— Mert akkor talán te is lenyelnéd a nyelvedet!

HUSVÉTI VICC,

vagy: a zsidók mindent fordítva csinálnak

— Mondj egy olyan földrajzi fogal-mat, amelyben előfordul ez a szó: laska.
— Várj csak! ... Megvan. Macesz-dónia.

— És most mondj egy olyat, amely-ben ez a szó fordul elő: macesz.

— Hm! ... Ez is megvan: Alaska.

Vegyeskar

Kedves Borsszem Jankó! Városkánk-ban nagy ünnepség volt a minap: a me-gyéspüspök jött el vizitálni. Ebből az alkalomból a plébános nagymisét rende-zett impozáns kórusal. Istentisztelet után kegyesen a főkántorhoz fordult a püspök:

— Azt hittem, vegyeskar énekelt szentmise alatt, de most úgy látom, csak férfiak voltak a kórusban.

— Igenis, méltóságos uram, de azért mégis vegyeskar. Az egyik fele énekel, a másik fele hallgat.

Az ébredő Szfinx töpreng:

— Vajjon meddig lesz még ilyen szük nekünk ez a Maceszdónia? ...

VASS-laska!

VASS-pászka!

M A C E S Z

a husvéti ünnepekre

kormányfőtanácsosoknak

kizárólag

VASS JÓZSEFNÉL!

ORSZEM JANKÓ

Felelős szerkesztő: MOLNÁR JENŐ Művész-főmunkatárs: GÁSPÁR ANTAL

Budapest, március 14.

6. (3020) szám

Ötvenkilencedik évfolyam — 1926

Kép 1956-ból

Az ellenzék: Mondjon le!... Mondjon le!...

Az erkölcsvédő liga figyelmébe!

Nem vették észre, hölgyeim és uraim, hogy egy hét óta határozottan javulnak a közerkölcsök, s hogy főleg a társaság-beli tónus kezd örvendetesen finomodni?

Hát azt nem vették észre, hogy egy hét előtt elnapolták a nemzetgyűlés üléseit?...

Izenét Olaszliszkáról

A közeledő husvét (Pészach-) ünnepekre való tekintettel az olaszliszkai csodarabbi a következő *macesztétikai* tanácsot juttatta el Windischgrätz és Nádosy urakhoz a Markó-uccába:

Laskate ogni speranza!

Treforttól — Hallerig

A Tudományegyetem kertjében sétálva, Trefort Ágoston volt kultuszminiszter szobrát nézegettem. E szoborral szembe állítanám Haller Istvánnak, a kurzus kultuszminiszterének szobrát és csak ennyit írnék rá: „Très faible”.